

Övéi fitymálják, a megszorult nagy ember bezzeg nem ..

Ha Jézusnak sem volt becsülete Galileában, mit várunk mi a saját házunk táján, ahol ismerik minden gyarlóságunkat, bűnünket, hitelrontó megnyilvánulásunkat? Már csak egy próféta tett, egy templomtisztító botrány hiányzik ahhoz, hogy azoknak a kedve is elmenjen a ránk hallgatástól, akiknek eleddig lett volna. Ha nem hintünk pár tömjénszemet a nemzeti szuverenitás bálványszobra elé, tüstént ránk sütik a „keresztény értékek” hős védelmezői, hogy hazaáruló balliberális Soros bérencek vagyunk. Annyira elfoglalja fogyasztói, védekező társadalmunkat az a sok apró baj, amit a fegyverkezés, túltermelés és túlfogyasztás zúdít a nyakába, hogy nem akaródzik a háború és munkanélküliség elől hozzánk menekülni akarók bagatell problémáival bíbelődni, különben is mind veszélyes terroristák és undorító muzulmánok. Amúgy is mi évszázadokkal előbb rohantuk le Európát. A gyarmatosítás élvezeteiből pedig kifelejtettek minket. Kerítésre van pénzünk, menekülttáborra nincs. Mi ott építünk nekik templomot és iskolát, ahonnan ideözönlének, hogy az ottmaradt hiénák és keselyűk tudjanak hol imádkozni evés előtt, és tanulni, hogy kell elkészíteni az emberhúst. De hagyjuk abba a gúnyolódást! Mert nemcsak állatok maradtak ott, hanem szegényemberek is, akiknek nem tellett embercsempészre. A lélekváró elmélkedésnek emelkedettnek és fennköltnek illik lenni. Talán túl jól megy nekünk! A galileaiaknak is ebből eredt a finnyáságuk Jézus iránt? Mert ha a gyerekünkre lehel a halál, mint a kafarnaumi tisztviselő fiára, rögtön nem vagyunk olyan széles mellényűek! Mindjárt megtaláljuk a térdeplőnket. Elpárolog belőlünk a racionalista és csodáért esdeklünk. A Mester pedig arra vár, hogy kopogtatására ajtót nyissunk, befogadjuk az idegent és pohár vízzel kínáljuk a szomjazó III. világot. Ez a nagyböjt mai üzenete. Nem azért írtam le ezeket, mert bolondok napja van, hanem mert vétkesek közt cinkos, aki néma.

Kovács Tádé, Tata